

laboratoriums undersøgelser skaffer fabriktilsynet sig et grundlag for sin indgriben i arbejdsforhold, som det tidligere måtte savne, hvorfor tilsynet ofte kunne være tilbøjeligt til for sikkerheds skyld at forstærke kravene om beskyttelsesforanstaltninger udover det nødvendige. Tilsynet har derfor nu fået et grundlag, som gør det muligt at afgive påbud om beskyttelsesforanstaltninger, der på samme tid yder arbejderne et mere effektivt værn end tidligere og ikke stiller større krav overfor arbejdsgiverne end nødvendigt.

Forslagets § 50 og § 54 er udtryk for den foran beskrevne organisation af tilsynet med et teknisk og et lægeligt tilsynspersonale samt det fornødne laboratoriemæssige personale.

Det nuværende *tekniske* tilsynspersonale består af fabrikinspektører, ingeniører ved fabriktilsynet, tilsynsassistenten og kedelbesigtigelsesmænd. Når området for tilsynet nu gøres langt videre end efter fabrikløven af 1913, vil de hidtidige benævnelser ikke længere være fyldestgørende. Det tekniske personale foreslås benævnt *overingeniører, ingeniører og assistenter ved arbejdstilsynet*.

Gruppen overingeniører ved arbejdstilsynet svarer til fabrikinspektørerne og ingeniører ved arbejdstilsynet til den nuværende gruppe ingeniører ved arbejds- og fabriktilsynet.

Gruppen assistenter ved arbejdstilsynet vil efter forslaget omfatte de nuværende kedelbesigtigelsesmænd, hvis antal sikkert må udvides ganske betydeligt.

Den i paragraffens *stk. 2* foreslåede bestemmelse om, at der i fornødent omfang kan ansættes teknisk tilsynspersonale direkte til rådighed for direktoratet svarer til fabrikløvens § 36, *stk. 1*.

Det *lægelige* tilsynspersonale lønnes for tiden ved honorarer, og lægerne er kun delvis beskæftiget i fabriktilsynets tjeneste.

Når det i *stk. 3* er foreslået, at det lægelige tilsynspersonale skal knyttes til direktoratet, er det på grundlag af de erfaringer, som fabriktilsynet har indhøstet i de forløbne år, og som viser, at man herigennem opnår den største mulighed for at yde en samlet, effektiv indsats overfor erhvervssygdommene og anden sygdomsrisiko på arbejdspladserne.

Det er foreslået, at arbejdslægerne i fornødent omfang skal bistås af sundhedsplejersker. Begrundelsen herfor er den, at det i mange tilfælde — særligt ved rutinemæssige og regelmæssigt tilbagevendende undersøgelser, f. eks. med henblik på bly-

forgiftning — vil spare megen tid for arbejdslægen, at han bistås af en sundhedsplejerske, der i øvrigt også i et vist omfang på egen hånd kan tage blodprøver m. m.

I *stk. 4* stilles der forslag om, at embedslægerne skal deltage i udøvelsen af det sundhedsmæssige tilsyn. Det ved fabrikløven etablerede samarbejde mellem fabrikinspektørerne og embedslægerne i hygiejniske forhold på fabrikkerne har som allerede nævnt ikke svaret til forventningerne, og meget kunne derfor tale for ikke at optage tilsvarende bestemmelser i den nye lov. Når det alligevel er sket, skyldes det bl. a., at det ikke vil være muligt for arbejdstilsynet at „dække“ hele landet med arbejdslæger på en tilstrækkelig effektiv måde. Selvom et antal arbejdslæger har bopæl i provinsen, — der findes nu arbejdslæger i Odense og Århus — ville det dog være mindre rimeligt og temmelig bekosteligt, om enhver undersøgelse af et hygiejnisk spørgsmål på en virksomhed alene kunne foretages af en arbejdslæge, der måske blev nødt til udelukkende i denne anledning at foretage en længere rejse. I et sådant tilfælde vil det da være rimeligt at lade embedslægen, der i de fleste tilfælde vil bo nærmere end arbejdslægen, tage afære. Et andet forhold, der også er af betydning, er, at det må anses for betænkeligt, helt at bryde forbindelsen mellem det almindelige sundhedsvæsen og det store hygiejniske område, som udgøres af hygiejnen og sygdomsbekæmpelsen i fabrikker, værksteder, butikker, kontorer o. s. v. Man ville herved blot løbe en risiko for at sprede kræfterne i stedet for at samle dem til kamp mod de sundheds- og sygdomsfarer, der måske nok i særlig grad viser sig indenfor det fornævnte område, men som dog ingenlunde altid vil være begrænset hertil. Endelig tør man formentlig regne med, at samarbejdet mellem fabriktilsynet og embedslægerne i fremtiden vil give bedre resultater end hidtil, *dels* fordi der nu i meget højere grad end tidligere er interesse for kampen mod erhvervssygdomme og forståelse af denne kamps betydning, *dels* fordi embedslægernes uddannelse nu tager sigte på at kvalificere dem til at tage en opgave op også på dette område.

Til § 51.

Paragraffens *stk. 1* svarer til § 36, *stk. 1*, i fabrikløven af 1913.

Vedrørende de kvalifikationer, som efter fabrikløven er nødvendige for at blive ansat som fabrikinspektør eller tilsynsassistent, indskrænker loven sig til i sin § 36, *stk. 2*, at kræve, at de pågældende skal have for-